

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Θ. 819 Ίδιοκτήτης—Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΣ Πέμπτη 3 Μαρτίου 1932

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὴν μεθεπομένην Κυριακὴν, 13 Μαρτίου, τελοῦμεν ἐν τῷ ἐνταῦθα Μητροπολιτικῷ Ναῷ θρησκευτικὸν ΜΝΗ-ΜΟΣΥΝΟΝ, ὑπὲρ τῆς ἀποθανούσης Βασιλίσσης τῆς Ἑλλάδος Σοφίας.

Χ. Χρηστοδασίλης, Γεώργ. Τζαβέλλας, Γεώργ. Μουλατιμίδης, Γεώργ. Σούλης, Σπύρος Μέρτζιος, Πέτρος Παγώνης καὶ Χαρ. Βάρφης. (μοίροτροχος ἐν ἀποστρατίᾳ Βορειοηπειρώτης).

Ἡ ἀναβολὴ ἔχεινα λόγῳ τῆς ἐξακοιουθεύσης κακῆς καιρίας

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΒ΄

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὁ Κωνσταντῖνος, ὡς Διάδοχος διήνυσεν ὅλους τοὺς στρατιωτικὰς βαθμοὺς τοῦ ἀπὸ τοῦ λοχαγοῦ, ὃν εἶχε κατὰ τοὺς γάμους τοῦ μετ' αὐτοῦ Συνταγματάρχου ἐν Ἀθήναις, ὑπηρετῶν εἰς τὸ ἱστορικὸν 1ον Συντάγμα Πεζικοῦ, τὸ ὁποῖον διοικοῦσεν ὁ Γεώργιος Μυρομυχάλης, καὶ ἀπὸ τὸν ὁποῖον τὸ παρέλαβε.

Ἐκτὸς τῶν στρατιωτικῶν τοῦ καθήκοντων, τὰ ὁποῖα ἐξεπλήρου μετ' ἀκράς ἐπιμελείας Κωνσταντῖνος, ἀνεμινύετο καὶ εἰς ἄλλα κοινωνικὰ ἔργα ἐν τῶν ὁποίων ἦτο τὸ τῆς Προεδρίας τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων τῶν ὁποίων ἡ ἀναδίωξις καὶ ὁ ἐν θουσιασμός τῶν ὁμογενῶν τοῦ Ἑξωτερικοῦ καὶ ἰδίᾳ τοῦ μεγάλου Ἡγερώτου τῆς Ἀλεξανδρείας Γεωργίου Ἀδέρωφ, ἦτο ἔργον τῶν δύο μεγάλων ἀνδρῶν Χαριλάου Τρικούπη καὶ Κωνσταντίνου Διαδόχου.

Ἀπρὸς τὴν ὁ Κωνσταντῖνος εἰς Ὑποστράτηγον, ἀνέλαβε τὴν Ἐπιθεώρησιν τοῦ Στρατοῦ καὶ ἔκτοτε ἔθεσε τὰς βάσεις τῆς ἀναδιοργανώσεως τοῦ ὁποίου τάστα λέξη κατεγίνοντο μέχρι τότε μετὰ τὴν τρέχουσαν ὑπηρεσίαν ἀνμόνον, δὲν εἰλεπον ὁμοῦ καὶ τὰ ὑγιᾶ στοιχεῖα, ὅθεν ἐξέπηδον οἱ θιυματουργήσαντες ἀργότερα εἰς τοὺς Βαλκανικοὺς Πολέμους καὶ ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ. Ἕλληνες ἀξιωματικοί, τοὺς ὁποίους ἐθαύμασαν καὶ αὐτοὶ ἀκόμη εἰς Ἑὼρωπαῖοι. Πάντες οὗτοι εἰλχον μορφωθῆ, ὑπὸ τὴν σιδηρᾶν πειθαρχίαν, τὴν ἐκπαιδεύσιν καὶ τὴν μεγάλην στρατιωτικὴν πνοὴν τοῦ δημοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Διαδόχου.

Εἰς τὸ ἄλφᾳ τῆς ἀναδιομορφώσεως τοῦ ἑλληνικοῦ Στρατοῦ εἶρε τὸν Διάδοχον Κωνσταντῖνον ὁ ἀσύμμετος πόλεμος τοῦ 1897, ὅστις συνέκλειτο τότε ἐκ τριῶν Μεραρ

χιῶν: τῆς Ἀρτίας, τῶν Τρικάλων καὶ τῆς Λαρίσσης, μετὰ δυνάμειν ὀνομαστικὴν 75 χιλιάδων ἀνδρῶν.

Ὁ ἀτυχὴς ἐκεῖ ο; πόλεμος, ὡς γνωστὸν, ἦτο ἀποτοκος τῆς ἐπαναστάσεως ὀλίγων Κρητῶν ὀπλαρχηγῶν, τοὺς ὁποίους ὑπεστήριξαν ἡ ἀνάγκη ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις. Ἡ Τουρκία ἡξίωσε, κατὰ συμβούλην, τῆς φιλοτουρκικοῦ Γερμανίας παρά τῆς Ἑλλάδος τὴν διακοπὴν πάσῃ σχέσεως μετὰ τῶν ἐπαναστατῶν, ἡ δὲ Κυβέρνησις τότε τοῦ Ἀντωναίου, πιεζομένη ὑπὸ τοῦ ἐνθουσιώδους ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου, ἀγνοούντων τὴν ἐσωτερικὴν κατάστασιν τοῦ ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, καὶ τὸν ἐφοδισμὸν του, προέβη εἰς τὴν ἀποστολὴν τοῦ Συνταγματάρχου Τίμ. Βάσσου εἰς Κρήτην μὲν ἐν συγκεκροτημένῳ δι' ὅλων τῶν ἀναγκασιῶν ἐφοδίων του: πυροβολικόν, μηχανικὸν κλ. Συντάγμα Πεζικοῦ, τὸ ὁποῖον, ἐσταμάτησε λαβάναι νῆσιν τοῦ εἰς τὰς κρητικὰς κόλεις Χανιά, Ρέθυμνον καὶ Ἡράκλειον τουρκικοῦ Στρατοῦ. Τέλος, τὴν 7' Ἀπριλίου 1897, ἡ Τουρκία, ἐνθακρυνόμενη, ὡς εἶπομεν, ὑπὸ τῆς Γερμανίας, ἐξ ἀντιγαλικοῦ πνεύματος, ὡς φιλογαλλίζοντος τοῦ πρωθυπουργοῦ Ἀντωναίου, ἐκήρυξε τὸν πόλεμον ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος καὶ διέταξε τὸν ἀρχιστράτηγον τῆς Ἑλλάδος—πασίαν καὶ πλήρως γερμανικὸν Ἐπιτελεῖον καὶ εἰσέδελκεν εἰς τὴν Θεσσαλίαν μετὰ διπλάσιον καὶ πλέον δυνάμεων.

Ἀὐτὸς ἦτο ἀνθρωπίνως καὶ ἐπιστημονικῶς δυνατὸν ἡ τε λωγιστικὴ γραμμή, ἣν ἀπέτελει ὁ ἑλληνικὸς Στρατὶς ἐν Θεσσαλίᾳ, ἀπὸ Βελεμιστίου μέχρι Τσιάγεζι, ὃν ἀντιστῆ εἰς τὴν ὁρμὴν 140

χιλιάδων ἐμπειροπολέμου, ἀρίστα ἐφωδισμένου καὶ ἐπιστημονικῶς, ὑπὸ ἐκλεκτῶν Γερμανῶν ἀξιωματικῶν διοικουμένων τουρκικοῦ Στρατοῦ, καὶ μετ' ἀξιωματίας τινὰς ὑπεχώρησεν, ἐνῶ ἐν Ἡπείρῳ, ὅπου οἱ Τούρκοι ἐτήρησαν παθητικὴν θέσιν, ὁ ἑλληνικὸς Στρατὶς, τῆς αὐτῆς οὐτοῦ ποιότητος καὶ χειροτέρου ἐφοδιασμοῦ, ἀπὸ ἀπόψεως πυροβολικοῦ, ὑπεχώρησάντων ἐν παντὶ τῶν Τούρκων, ἐφθάσαν ἀνελπίστως μέχρι Πέντε πηγαδίων ἀφ' ἐνὸς καὶ μέχρι τῶν Στενῶν τῆς Καννέτας ἀφ' ἑτέρου.

Πρὶν ἀρχίσαι καλά—καλὰ ὁ Πόλεμος, ἡ μέριμνα τοῦ Ἀρχιστράτηγου Κωνσταντίνου εἶχε στραφῇ ὅχι πρὸς τὰ εἰσβάλλει εἰς τὴν Μακεδονίαν, νὰ νικήσῃ τοὺς Τούρκους καὶ νὰ ἐλευθερώσῃ τὴν ὑπόδουλον ἑλληνικὴν Χώραν, ἀλλὰ πρὸς τὴν ἀσφάλειαν τοῦ κατεστραφέντος τοῦ αἵματος τοῦ καὶ τὴν πλήρη ἀμείαν Στρατόν του.

Ὁ ἑλληνικὸς Στρατὶς μὴ δυνάμενος ν' ἀντισταθῇ ἀριθμητικῶς ἀπέναντι τοῦ ἔχθρου τοῦ εἶδε νὰ ὑποχωρήσῃ καὶ ὑπεχώρησεν ἐν ᾧ ἀφ' ἐνὸς καὶ ν. ὑποὶ ἄρ' ἡσασα, ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς, τὴν ὅλην ἵδρον οἱ Τούρκοι τελείως κενῇ.

Ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος συγκρατῶν τὸν Στρατόν του ἐν Φαρσάλει, ἐδωκε τὴν πρώτην μάχην πρὸς τοὺς Τουρκογερμανοὺς, μὴ δυνάμενος δὲ ν' ἀντισταθῇ ἐν Φαρσάλει, ἀνῆλθεν τὴν Ὁρμὴν, ἐδωκε τὴν δευτέραν μάχην εἰς τὸ Δομακὸν καὶ τὴν τρίτην εἰς τὴν Τερπύσαν, πρὸ τῆς Λαμίας, διου συνήφθη ἡ νικητὴ, ἐπεβάσει προσωπικῇ τοῦ Τασού τοῦ Ρωσσίου Νικολάου Β΄.

Κι' ἐνῶ συνέβαινον ταῦτα ἐν Θεσσαλίᾳ, ἐν Ἡπείρῳ διασπασμένη τὰς θέσεις μας καὶ ἐδωσαμεν τὴν μόνην ἀληθινὴν μάχην τοῦ Γερμανοῦ ἐνὶ τοῦ τουρκικοῦ ἐδάφους, μάχην μορφοτάτην, ὅσον καὶ ἐνδοξον, χάρις εἰς τὴν ἀπειρίαν τοῦ Ἐπιτελεῖοῦ τῆς, σκόντες τόσους ἐκτὸς μάχης, ὅσους δὲν εἶχεν ὁλόκληρος ἡ Θεσσαλία!

Ἡ φρικωδέστατη ἡττὰ τοῦ ἑλληνικοῦ Στρατοῦ ἐν Θεσσαλίᾳ ἤγειρε μεγάλην κατακραυγὴν ἐναντίον τοῦ Διαδόχου καὶ τοῦ Ἐπιτελεῖοῦ του, ἀλλ' ὁ Διάδοχος ἀντιπαρήλθε τοῦ τὴν μετὰ στωϊκῆς ἀπαθείας, καὶ

εἰς ἀπάντησιν ἐδημοσίευσεν τὴν λεγόμενην «Ἐκθεσιν τοῦ Διαδόχου» ἐξ ἣς π. οὐκ ἔβην ἡ ἀλήθεια τῶν γεγονότων, τὰ δὲ Ἐπιτελεῖα τῶν Ἑρωπαϊκῶν Στρατῶν, ἐθάσσαν τὴν τακτικαὶν ὑποχώρησιν τοῦ ἑλληνικοῦ Στρατοῦ ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ ἐδικαίωσαν πλήρως τὸν Διάδοχον.

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΣ

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΚΑΙ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν 28ην Φεβρουαρίου διεξήχθη ἐν Πειραιῇ ἡ δημοκρατικὴ ἐκλογὴ, πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παυθέντος βενιζελικοῦ Δημάρχου κ. Τάνη Παναγιωτοπούλου, λόγῳ σοβαρωτάτων διαχειριστικῶν ἀνωμαλιῶν, κατ' αἵμα ἐσημειώθη ἔλλειμα εἰς βάρος τοῦ ἐν λόγῳ Δημάρχου καὶ τῶν διαχειριστῶν του ἐκ 45 καὶ πλέον ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἐξ ὧν 14 ἑκατομμύρια ὀφείλονται προσωπικῶς αὐτόν.

Ὁ ἐκλογικὸς ἀγὼν διεξήχθη μετ' ὅλων τῶν βενιζελικῶν μεθόδων, ἡ τοῦ χρίσματος, τῶν ὑπουργικῶν ἐκστρατειῶν ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ, τῶν ἀφειδῶν κυβερνητικῶν παροχῶν καὶ ὑποσχέσεων, τῶν ἀπειλῶν οὐ μὴ ἐπιταγῶν τοῦ κυβερνητικοῦ ὑποψηφίου, θὰ ἐμαρτυροῦν τὸ ἐπιδεικνόμενον διὰ τοῦ Νημέγιος Ἀνέστη τῶν 2 1/2 ἑκατομμυρίων λίρῶν, αὐτὸς εἶχεν ἀνάγκη ὁ Βενιζελισμὸς ἡ ἀσφάλειαν τὸ μέχρι τῶν ἐκλογικῶν ἀγώνων χρησικὸν διάστημα κατὰ τὸ τέλος κατὰ τὴν ἀπορροατικὴν καὶ ὁ Βενιζελισμὸς τοῦ Βενιζελισμοῦ προσωποπαγὸς Βενιζελισμὸς εἰς Πειραιᾶ καὶ ἔθεσε τὸ ἐκλογικὸν τοῦτο ζήτημα, ἐνῇ ἀπέναντι τοῦ ὑποψηφίου τοῦ Δ. Μεταξῆ καὶ τῶν ἐκλογῶν τοῦ Πειραιῶς, ἀλλὰ μετὰ τὸ αὐτοῦ καὶ τῶν ἐκλογῶν, εἰς τὴν ἐπὶ δεκαεπταετίαν ἐξέλεγον τὴν Ἀναστασίαν Παναγιωτοπούλου, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα ὑπῆλθε νὰ ἀπετύχῃ ὁ πατισχυρὸς Πρωθυπουργὸς Βενιζέλος ἐν τῷ Δήμῳ, ἐνθα αὐτὸς οὗτος ἐξέλεγτο βουλευτὴς, μετὰ μοναδικὸν ὑποψήφιον τὸν Ἀγ. Μεταξῆν καὶ νὰ ἐπιτύχῃ ὁ ὑποψήφιός τοῦ Δατῆ τοῦ Κόμματος κ. Σωτ. Στρατήγη, μετὰ ἄλλους ὁμοφρονῶντας συνυποψηφίους.

Ἡ νίκη αὐτῆς τοῦ Δατῆ καὶ Κόμ

“ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ,”
ΔΙΣΒΑΘΜΑΔΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ
ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ
ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

Ἑτησία συνδρομή		
Ἐξωτερικοῦ	Δρ.	75
Ἑσωτερικοῦ	Δρ.	75
Ἀμεικτῆς	Δολ.	3

ἄριστος, διὰ τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν ἀξίωματι
 κήν κατὰ τοῦ Βενιζέλου ἀντιπολίτευ-
 σιν, ἐδωρήθη καὶ εἶναι προκριματι-
 κῆ των μελλουσῶν βουλευτικῶν καὶ
 τμηματικῶν γεροστασιακῶν ἐκλο-
 γῶν δικαίως ἐπανηγερθεὶς ἐν Παι-
 ραεῖ καὶ Ἀθήναις ὡς γλῆκῃ τῆς Ἀν-
 τιπολιτευσεως ἐναντίον τοῦ Βενιζε-
 λισμοῦ, κατ' ὅσον ἐδραίωσε τὴν θάσιν
 αὐτῆς ἐν πᾶσι συνειδήσει τοῦ ἔθνους,
 ἐπὶ τῇ πρὸς ἐχθρὴ πανωλεθρίᾳ τοῦ Βε-
 νιζελισμοῦ;

Ο ΤΕΡΣ Γενικός Διοικητής Ἡπε-
ρου κ. Γ. Μόδης ἐξηφανίσθη ἀπὸ
τῶν προϋπῶν ὥρων τῆς πορ λθού
σης Δευτέρας. Ἐάνεις δὲν γνωρίζει
ποῖαν ὁδὸν ἐτράπη, ἀπελθὼν τῆς
Ἡπείρου, τῆν, μέσον Ἀλβανίας,
διὰ τὴν Φλώριναν, ἦ τὴν μέσον Πρε-
βέζης δι' Ἀθήνας.

Δὲν μὰς ἐνδιαφέρει ἡ ὁδός, διότι
πᾶσα ὁδὸς πλεόν διὰ τὸν κ. Μόδην
ἀγασθε Φιλόριαν, καὶ κάμει δὲν
θὰ τὸν ξαναφέρει στὴ Γερμανία.
Καὶ μόνον ἡ ἀνάμνησίς του θὰ μετ
τῇ ὥς ἀνθρώπων, ὁ ὅποιος ἥτο φορ
τωμένος μὲ μὴ κολοσσισιαν διοικη
τικῇ δύναμιν, τὴν ὁποίαν δὲν ἤξε
ρε νὰ μεταχειρισθῇ, ἢ τὴν μεταχει
ρισθῇ ἀκαταλλῆως, ἢ ἐπιζημίας ?
Ἄρα τοῦ καλῆ ? καὶ νὰ μὰς γρά
ψῃ νὰ μεταλλάξωμε γιὰ τὴν πολυτέμῃ
ὕβρις του ?

ΑΠΟ τινων ἡμερῶν μεγάλοι οἰκογε-
 νιαὶ συντελοῦνται ἐν τῷ ἐνταυθα
 Σταθμῷ τῇ· Ἠλεκτρικῆς Ἐταιρεί-
 ας. Καταργοῦνται περὶ τοὺς δέκα θέ-
 σεις κατωτέρων Ὑπαλλήλων ἑξοικι-
 αζοῦνται τὰ ἐνταυθα Γραφεῖα καὶ με-
 ταφέρονται ταῦτα ὅπου καὶ τὸ Ἐρ-
 γοστάσιον τῆς παραγωγῆς τοῦ Ἠλε-
 κτρικῆ ὁφωτος. Δὲν ἐμαῖομεν δὴ μὴ ἀ-
 κόμη, ἀν ἐξακολουθῇ ἡ παροχὴ δι-
 ραν φωτὸς εἰς τοῦ ἐνταυθα βενιζε-
 λικὰς ἐφημερίδας, τῶν ὁποίων τὸ ἡ-
 λεκτρικὸν φῶς καὶ νυχθημερῶν, ὁδὴ
 τὴν ἀπολήμνην κατήλαν τοῦ Ἀγίου
 Τάφου. Καὶ διατίθεται· ὁφθὲν ἐξακο-
 λουθεῖ νὰ κινήτὸν βοτβοῦ ;

ΚΑΤ' ἐπισημους πληροφορίας, ἡ
 Γραφεῖα τῆς Ἑλλάδος χορηγεῖ ἀπο-
 λύτως συνάλλαγμα διὰ καφὲ καὶ ξά-
 χωση καὶ ἐγκρίσει ποσὸν ἐκ 480 χι-
 λιάδων φράγκων γαλλικῶν διὰ τὴν
 ἀξίαν τοῦ εἰσαγομένου ἀρσενικοῦ
 εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννίνων.

ANEXΩΡΗΣΕΝ ὁ Ἄγγελος οἰκο-
νομοῦρος Νημάγες διὰ Παρισίους,
ὅπου συνεδρεῖται ἡ Δημοσυννομική
Ἐπιτροπὴ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑ-
θνῶν, ὅπως υποβάλλῃ εἰς αὐτὴν τὴν
ἐκθεσὶν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

τῆς Ἑλλάδος, πιστεύεται δὲ ὅτι ἡ ἐκ
 θεοῦ οὕτῃ ὑποδεικνύει τὴν ἀνάγκη
 τῆς παροχῆς τῶν 2 1) 2 δ. ατομικῶν
 ληρῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα, πρὸς
 ἀντιμετώπισιν τῶν ὑποχρεώσεών της.

Ο ΒΕΝΙΖΕΛΟΜΥΛΩΝΙΚΟΣ σύ
γάδελφος «Ήπειρωτικός Ἀ-
γών» μᾶς ἐλέγχει ὅτι προέβημεν εἰς
διαδηλώσεις περὶ ἐπαναφορᾶς τοῦ ἐκ
θρονισμένου Βασιλέως. Τοῦτο εἶναι
ἀνακριβέστατον, διότι οἱ βασιλό-
φρονες τῶν Ἰωαννίνων ἔχομεν τὸν
κοινὸν νοῦν, ὥστε νὰ φρανοῦμεν ὅ-
τι σήμερον ἐπείγουν ἄλλα ζητήμα-
τα πρὸ τοῦ ζητήματος τῆς ἐπανα-
φορᾶς τοῦ Βασιλέως, ἐκτός, εἰάν ὁ
«Ήπειρωτικός ἄγών» ἔχει
τὴν ἀξίωσιν νὰ χύσῃται καὶ ἐπεὶ
ὥς αὐτός, δάκρυα, ἐπὶ τῇ βενιζελί-
κῃ πανωλεθρίᾳ, κατὰ τὴν ἐκλογὴν
τοῦ Δημάρχου Πειραιῶς !

Ἐπανόρθωσις

Ἐξ ἀβελτίας τοῦ συνεγάρτου μας, ἡ γράφη εἰς τὸ πρῶτον ὕμνον φύλλον μας περὶ τοῦ Ἱδρουομένου ἐν τῇ πόλει μας ἱερὰ ἱταλικοῦ Γηροκομίου, ὅτι Προέδρος τῆς Ἰσραηλτικῆς Κοινοῦτης τυγχάνει ὁ κ. Χ. Καμπιλῆς, ἐν τῷ ταυτίσῳ τυγχάνει ἀπὸ ἐκτεταστῆς ἥδη ὁ διακεκριμένος λατὸς καὶ ἱκανὸς χειροσότης τοῦ καλῆμου κ. Μωυσῆς Κοφίνας, ὁ δὲ κ. Χ. Καμπιλῆς τυγχάνει Προέδρος τοῦ εὐαγγελικοῦ Σωματείου Μεγαφλάδας, ὁ δὲ εὖ διακρίνεται τὸ Ἱδρὸν διὰ τὴν Ἰσραηλτικὴν Γηροκομίαν.

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Χοροί

—Θαυμάσια διεξήχθη ἐν τῷ Κέντρῳ
Εἰσπρατικῶν τὴν νύκτα τοῦ παρελθόν-
τος Σαββάτου ὁ χορὸς τοῦ λαμπροῦ Σ-
μασιῶν τῶν Ἐφθέρων Πολυμησιῶν μας,
τοῦ τοῦ οὐ ἐπιτυχῶς προσδεδρομένου υἱοῦ
Δευθυνοῦ τῆς Συναγωγῆς «Καρα-
γῆς» κ. Γρηγ. Σακκά καὶ τῶν λοιπῶν
μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Κό-
σμος ὁ κατὸς, χοροὶ Ἕλλητικοὶ καὶ Εἰ-
ρωπαικοὶ ἀδιάντων Εὐθυμία μερὶ
τῶν προεγγύων ὄντων. Παρέστησαν ἐκ
τῶν ἐπισήμων ὁ κ. Γενικός Διοικητής,
ὁ κ. Μέγαρχος δι' ἐδικοῦ ἐπιστατημένου
ὡς ἀφεντῶν, ὁ κ. Θεοδώρης, ὁ κ. Φω-
ταρχος καὶ ἐπίλεκτα μέλη τῆς Κοινωνίας
μας.

Γάμοι

— Επελθοῦσαν ἐν Ἀθῆναις τὴν πα-
ραλθοῦσαν Κυριακὴν οἱ εὐσεβεῖς γάμοι
τοῦ ἀντυομικοῦ Βασιλέως Νούσσα ἐκ
Κουκινόχωματος μετὰ τῆς καλλιμόρφου
δεσποινίδος Γεωργία Μάησσα.

Τοὺς εὐχομαι βίον ἀνθρώπων Χ.Τ.

ਅੰਤਰਿ

— Ἀφίκετο τὴν πόλιν αὐτοῦσαν ἑβδόμη
 ἡμέρα, ἔξ Ἀθηνῶν ἐκ Προπύλαιων. Ἄρ-
 χιεραὶ αὐτοῦ τῶν Γαγγήσιον Φωφίαν, ὅπου
 εἶχε μεταβῆ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ μνη-
 θεῖον βασιλείου, χρόνυ ὑποθέσαντων, καὶ
 ἔπειτα λ βεν ἦλθον τὴν πόλιν ἐξ Ἱερῶν Μνη-
 τροπόλει. Ἰωαννίνων, ὑπηρεσίαν του.

— Ἄρ' ἐστὶ ἐξ Ἀθηναίων ὁ ἐκ τῶν Γου-
ματίων τῆς αὐτοῦ τουρκικῆς Προσβέτα.
Ρ: ἦ τ—ἡπερ, γέννημα καὶ θρόμμα τῆς
πόλεως Ἰωαννίνων, ὅπως ἐπιστοβῇ τῶν
πατέρων του, Φερὶτ—μπαρ, ποταμῆναις
ἐν αὐτῇ περὶ τὰς ὁκάς καὶ πλέον ἡμέρας.
Ο Ραγῆτ—μπαρ, τυγχάνει ἐξ ἑν
μαζίων ἐν ταυτέων διλωμοστικῶν ὁ καλ-
λῆλων τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως; εἰ-
μῶν ἰδιαίτερος τὸ Ἠπειρωτικὸν ὄνομα.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 2 Μαρτίου. Ἀνεχώρησαν εἰς Περσίους ὅπου
 στοὺν εἰς ἐκεῖ συνεδριάσαντες Δημονομοτὴν Ἐπιτροπὴν ἡτῆς Κοινῆς
 αὐτῶν Ἑθνῶν ὁ Τροῦδερὸς καὶ ὁ Μαντζαβίνο, ὁ δὲ Βενιζέλος ἔδωκε
 βαλῆαι, λόγῳ τῆς δημοκρατικῆς πολιτικῆς καταστάσεως ἐκ τῆς ἰσχυρᾶς
 αὐτοῦ Παιδείας. Εἰς περιπτωσιν ἡ ἐγκρίσεως ὑπὸ τῆς Δημοσιονομικῆς
 Ἐπιτροπῆς τῆς προκαταβόῃς τῶν 2 1/2 ἑκατομμυρίων λιγῶν διὰ τὴν
 θῆλῃ Βοκλή καὶ διὰ ἐνεργηθῶν αἱ ἐκλογαὶ τὴν 8 Μαΐου τοῦ βραδύου
 καὶ τὸ ἀναλογικὸν σύστημα,

—Ο Βασιλεὺς, βλέπων ἐπικαιμένην τὴν ἀποτυχίαν τοῦ ἑαυτοῦ
γαί, ἐπιδιόκει αὐτὴν σύμπραξιν τῶν Καφαντάρη. Παπαναστασίου καὶ
δύλη.

— Γενικός Διοικητής Ἡπείρου διορίσθη ὁ κ. Ευρυπαλός καὶ ἀπέστειλε σήμερον ἀποχωρεῖ διὰ τὴν θέσιν του.

ΠΑΡΓΑ. — Οἱ δικηγόροι τῆς πόλεως μας μετὰ τοῦ λαοῦ μαρτυρήθησαν ὡς αὐθιγὰς ἐννομώτατα δι' ἄλλεινὸν κατάντημα τῆς πόλεως τοῦ ἀφροστηρίου τοῦ Μονοβελούς καὶ τοῦ Πταισματοδικείου στὰ Σομόνιο εἰς ἑλάνιον καὶ σκοτεινὸν μέσσοιον κάτωθεν τοῦ ἀστευρίου Σαβασίου καὶ ἐξήτησαν τὴν βελτίωσιν τῆς κακαστάσεως

«Χρονικά» Παύλος

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελούντες τὴν προσεχὴ Κυριακήν
τρέχοντες ἐν τῷ Ιε. ᾧ Ναῶ Μιτ.
τασσαράκονθ' ἡμέραν Μνημόσυνον
νακούσεως τῆς ψυχῆς καὶ προσομιλίας
μὲν σοφίου. υἱοῦ, ἀδελφοῦ καὶ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Γ. ΜΠΕΚΙΑΡΗ

ΔΕΙΞΗΤΟΡΟΥ
 ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ ΠΑΝΤΕΣ ΤΟΥΣ ΕΜΠΛΗΡΩ-
 ΜΕΝΤΕΣ ΤΟΥ ΟΥ, ΘΕΩΣ ΠΡΟΣΕΙΣΤΩΣ ΚΑΙ
 ΓΩΣΩΣΙ ΜΕΘ' ΗΜΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΟΝ
 ΣΤΟΝ ΔΕΙΞΕΙΣ ΜΑΣ.

Ἡ προῖσα θεωρηθήτω καὶ διὰ
τὰς πεδουκλήσεις

Η ΣΥΖΥΓΟΣ

Γυρσέκλια Π. Μπεκίση
ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ
Ταρσούλα Γ. Μπεκίση, Μιχ. Γ. Μπεκίσης
ΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ
ΟΙ ΑΝΕΨΤΟΙ

‘Ο Καρρός

Εἰσῆλθόμεν ἀπὸ τριῶν ἡμε-
ρῶν εἰς τὸν Μάρτιον καὶ ὁ κα-
τέχων ἀπαγορεύει ἀπειλητικὸς μὲ ἡμέ-
ρας τεσσάρων, με βροχὴ καὶ σήμερον
νιξεί.

Νέον Ἰερὸν καὶ τοποθεσία

ΣΩΤΗΡΙΟΥ Γ. ΜΑΘΗΤΟΥ
 'Οδὸς Κάνιγγος ἀρ. 1
 ΑΓΡΙΘΑΡΟΠΑΖΑΡΟΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Φέρται εἰς γυναικὶν καὶ Κανὼν
πόλεως καὶ περιχώρων διὰ τὴν
θ. ἰς ἐν Ἀθήναις εἰς τὴν Ὑπόμνη-
σιν τὴν καὶ ἐγκατασταθεῖς ἐν τοῖς
νοῖς καὶ τῇ τῇ δοῦν Κανόνος ἀφ' ἧς
(παρ' ὧν Κανὼν ὁ Κανὼν) Ὑπόμνη-
σιν τοιοῦτον δι' ὅλα τὰ γυναικὶν καὶ
μὲ ἑλκὲς διὰ τὴν ἐν ὑπόμνησιν διὰ τὴν
ὅτι καὶ κοινώσθη καὶ σπορόντων καὶ
ἐκείνους ἀσυνανώσιτους.

Μὴ δὲ δοκιμῇ θὰ σᾶς πείσῃ πάντες
να γείνητε ἀποκλειστικοὶ πελάται τοῦ

Σωτήριος Α'. Μαθούπουλος
Ὁδὸς Κάνιγγος ἀριθ. 8 (Κηφισμός)

Μετοικήσεις

Ὁ ὁδοντίατρος κ. Γεώργ. Δ.
σταδὴς μετῴκησεν εἰς τὴν ὁδὸν
γίου. Οἰκίαν Τσιγαρά.

ΕΦΟΥΛΗΣ

Ἰατροὺς
Χειρεῦργος—Γυναικολογία
Λέχεται καθ' ἑκάστην
ἐν τῇ Κλινικῇ του
Ὁδὸς Καπλάνη 7